

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

<p>Ceny prenumeraty: We Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2.—, kwart. 6.— z dostawą do domu . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7.— Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7.— Zagranicą mies. zł. 5.—, kwart. 15.—</p>	<p>Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.</p>	<p>ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. n. Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.</p>	<p>CENA NUMERU 10 gr.</p>	<p>Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (6 1/2 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 30, w nadesłanym i w nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 75, rod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1.—. Tabelearyczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 15, kupse i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.</p>
---	--	--	--	--

Przemówienie wicepremiera Kwiatkowskiego na Komisji budżetowej Sejmu.

Wysoka Komisjo. Gdybyśmy idąc śladem myśli referenta p. Sowińskiego chcieli przestudiować perspektywy gospodarcze i finansowe r. 1939 i 1940 i gdybyśmy badali te tendencje gospodarcze w skali międzynarodowej na podstawie raportów giełdowych, miesilibyśmy przed sobą obraz przejawiający tyłu wątpliwościami, że na nim nie moglibyśmy zbudować jakiegokolwiek wytycznej na przyszłość.

Podjęto tyle różnorodnych prób ratowania się przed kryzysem i poprawienia własnej sytuacji, ale nawet narody rozporządzające największymi zasobami, rezerwami w postaci kapitału rzeczowego i pieniężnego oraz ludźmi, mogącymi zdobyć największe doświadczenia, nie uchroniły się przed katastrofami gospodarczymi.

Cykl koniunkturalny w sensie światowym skończył się przed siedmiu laty, gdy interwencjonizm monetarny rozbił względną jedność gospodarstwa turalnymi poszczególnych krajów są tak wielkie, że

nie można już mówić o jednolitej koniunkturze światowej.

Dołączają się momenty polityczne. Pokój wewnętrzny i zewnętrzny, pokój długotrwały jest najlepszym klimatem dla rozwoju gospodarstwa. Bardzo złym klimatem jest stan, który określa się „ni wojna, ni pokój”. Ale jeżeli niepokój staje się chroniczny, to „ekonomia” negocjuje ze wzburzoną polityką o „modus vivendi”.

Instynkt życia gorący w człowieku. Ten sposób życia był układany w różnych krajach bardzo różnorodnie. Jedne oświecały nowością metod w zakresie nakręcania koniunktury i wysokością „cyfr stosowanych”. Inne demonstrowały pozytywnie rezultaty osiągnięte przy pomocy techniki pieniężnej.

Starsi próbowali naśladować silniejszych szczególnie po pierwszych efektach osiągniętych na drodze nowej polityki, nowych planów, nowych zasad ekonomicznych.

Ale im dłuższy okres czasu ulżywał od chwili startu eksperymentu, tym większe powstawały trudności i wątpliwości co do celowości metody.

W tej demonstracji praktycznych rezultatów eksperymentowania na egzystencji setek milionów ludzi, przy pomocy przeróżnych psychologicznych i dynamicznych teorii —

pozostały niewzruszone wartości pewnych stałych i prostych zasad.

Tak np. wszędzie w świecie zrównoważona gospodarka budżetowa Państwa, dawała lepsze rezultaty niż gospodarka deficytowa. Wszędzie — gdzie przeciwstawiano się marnotrawstwu grosza publicznego, gdzie kosztorysowano przed wykonaniem prac publicznych, gdzie ustalano hierarchie potrzeb i wydatków, gdzie ceniono wartość pieniądza i wartość produkcji, osiągnięto lepsze rezultaty sytuacji ogólno-gospodarczej. Wszędzie, gdzie udało się uchronić politykę ekonomiczną przed jaskrawą jednostronnością, osiągnięto bardziej trwałe i pozytywne rezultaty.

Te zasady przyswiecały i nam, gdy układaliśmy budżet państwowy i plany gospodarcze na rok 1939-40.

Jest rzeczą ważną, iż w ocenie przyszłej koniunktury, opinie wypowiedziane na komisji budżetowej nie różnią się w zasadzie od opinii ministra skarbu. Rok 1935-36 oceniałem dość pesymistycznie pod względem gospodarczym i budżetowym. W połowie roku 1936 zapowiadałem znaczny „skok” w koniunkturze gospodarczej roku 1937. — Rok 1938 był oceniany nieco słabiej.

Rok następny — przynajmniej z budżetowego punktu widzenia — oceniam jako rok szczególnie trudny

i zdaje mi się, że opinie nasze są zgodne. Będzie to okres prawdopodobnie łatwiejszy dla gospodarstwa społecznego, niż dla Skarbu Państwa, a wniosek taki popierają fakty i cyfry z ostatnich trzech miesięcy.

Idealne wykonanie budżetu wpływów za trzy kwartały, powinno wynosić 75,0 proc.

Faktycznie w roku 1938-39 osiągnięto: w dochodach administrowanych całkowicie przez Skarb: w daninach publicznych 78,7 proc., w monopolach 78,3 proc. i sumarycznie 1.593,8 miln. zł. t. j. 86 proc. wszystkich dochodów budżetowych. W dochodach uzależnio-

nych od resortów osiągnięto: w dochodach administracyjnych 66,1 proc., w dochodach z przedsiębiorstw państwowych 48,6 proc., a więc sumarycznie 253 miln. zł. t. j. 16 procent sumy dochodów.

W tych warunkach należy być bardzo ostrożnym w tendencji reformowania wpływów budżetowych.

Zarówno tendencja faktycznego zniżania pozycji dochodowych, jak i optymistycznego podnoszenia dochodów stanowiłaby duże ryzyko.

Rok bieżący jest bardzo pouczającym przykładem, jak wielkiej wagi państwowej potrzeby zjawiają się nagle. Gdyby minister skarbu był nieco mniej ostrożny w preliminowaniu dochodów w roku ubiegłym, to przy nowych potrzebach i powstałych brakach po stronie wpał,

mielibyśmy rok zamknięty deficytem.

Również jednak po stronie wydatków struktura naszego budżetu staje się gorza. Częściowo bez winy ministra skarbu. Tak więc coraz mniejsza część budżetu wydatków jest zdolna do kompresji.

wydatki stają się sztywne.

Jeżeli w warunkach normalnych można się spierać o to z ministrem skarbu, czy ważniejsza jest równowaga budżetu zwyczajnego, związana z mechanicznym cięciem ważnych pozycji, czy potrzeby życia, to przy planie inwestycyjnym takie rozważanie jest bezprzedmiotowe. Deficyt równa się znacznemu pogłębieniu kryzysu.

Oddłużenie rolnicze kosztować ma Skarb kapitałowo wzwyż miliardów złotych;

oddłużenie samorządów — wzwyż 300 miln. zł. Aktywa skarbowe zostały w sporej części stracone. Długi wewnętrzne wzrosły niepomniernie i wciąż z tego okresu nowe przybywają (np. likwidowanie w Banku Polskim długów rezerwy zbożowej i t. p.).

Do istniejącego majątku państwowego poszczególne resorty dodały nowe inwestycje w okresie dwunastoletnim na kilka miliardów, a

dochody przedsiębiorstw spadły, przy czym wartość majątku państwowego, łącznie z tymi inwestycjami jest niższa niż poprzednio bez inwestycji.

Idziemy więc w nieznaną przyszłość prawie bez rezerw kapitałowych płynnych i zdolnych do szybkiego uruchomienia,

przy ograniczonej kompresji wydatków. To w imię jasności obiektywizmu mam obowiązek stwierdzić.

Powtórze: w polityce budżetowej tak łatwo przerzucamy się z jednej krańcowości do drugiej.

Chcemy więc np. przyspieszać tempo inwestycji, a więc zadłużać Skarb Państwa i budżet. Przy obecnym tempie inwestowania za 7—8 lat, koszt obsługi długów wewnętrznych wyniesie bardzo poważną pozycję rocznie. Jeżeli zaś równocześnie chcemy przyspieszyć odbudowę rentowności w gospodarstwie prywatnym, to musimy ograniczać rozbudowę podatków bezpośrednich i pośrednich, a więc dochodów Państwa.

Z coraz większą gwałtownością ciska na budżet, i potrzeby obrony, i oświaty, i opieki społecznej, i potrzeby bezpieczeństwa wewnętrznego, i potrzeby rolnictwa, i eksportu, i komunikacji i t. d.

Jeżeli chcemy realizować kosztem pomocy Skarbu oddłużenie rolnictwa, to nie możemy równocześnie montować na szerszą skalę nowych i tanich kredytów

obok wszystkich poprzednio wymienionych akcji. Problem finansów komunalnych, problem budowy szkół i gmachów państwowych, wszystko to wiąże się ze stroną dochodową lub wydatkową budżetu Państwa.

Mimo to, przy tylu programowych, długo i krótkofalowych zamiarach, podjęliśmy w budżecie państwowym realizację zagadnienia personalnego.

Od strony społecznej istnieje zagadnienie pracownika państwowego jako jednostki i jako grupy — decydującej, jak w każdym narodzie współczesnym, o charakterze wysiłku państwowego. Tego wysiłku nie może dać człowiek zatroskany i niezadowolony.

Otóż stwierdzam, że **BUDŻET NASZ STAJE SIĘ W ZAWROTNYM TEMPIE BUDŻETEM KONSUMCYJNYM** i jako minister skarbu ponoszę za to (Dalszy ciąg na stronie 3-ciej).

Posiedzenie Kapituły Orderu Orła Białego.

Warszawa, 9. 2. (PAT) Pod przewodnictwem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, jako Wielkiego Mistrza Orderu Orła Białego, odbyło się wczoraj na Zamku Królewskim w Warszawie posiedzenie Kapituły tego orderu, w którym wzięli udział wszyscy jej członkowie a mianowicie: Marszałek Polski Edward Śmigły-Rydz, Prymas Polski I. E. Ks. Kardynał Dr August Hlond, Senator Prof. Dr Kazimierz Bartel, oraz Minister Spraw Zagranicznych Płk.

Józef Beck, jako zastępca członka Kapituły.

Przed porządkiem dziennym obecni przez powstanie uczcili pamięć zmarłego kanclerza Orderu śp. Ks. Kardynała Kakowskiego, któremu Pan Prezydent R. P. poświęcił wstępne przemówienie. Następnie na wniosek p. Marszałka Śmigłego-Rydz kanclerzem Kapituły obrany został przez aklamację Ks. Prymas Hlond.

Z kolei Kapituła przewziła do wiadomości projekt nowego statutu Orderu.

Prezydent Azana ma ustąpić.

Paryż, 9. 2. (PAT) W kuluarach parlamentarnych pojawiła się ponownie wieczerem i utrzymywała się uporczywie, pomimo wszystkich dementi, pogłoska, jakoby prez. Azana po przybyciu do Paryża, złożył oficjalnie swój urząd prezydenta republiki hiszpańskiej. Jednocześnie krążyły również pogłoski, zapowiadające że w ciągu dnia dzisiejszego najpóźniej, gabinet Negri na rozwiąże się.

Londyn, 9. 2. (PAT) W dyplomatycznych kołach angielskich, jak donosi Havas, informują, iż krążownik

„Devonshire” przybył do Port Manon. „Devonshire” opuści Minorę jeszcze dzisiaj lub jutro.

Według krążących pogłosek, władze marynarki brytyjskiej rzekomo zgodziły się przewieźć do Port Manon na pokładzie jednego ze swych okrętów emisariusza gen. Franco.

Wiadomość ta nie znajduje potwierdzenia w kołach dobrze poinformowanych, ale nie została również zdementowana.

Polityka morska Japonii.

Tokio, 9. 2. (PAT) W czasie debaty nad polityką morską Japonii w izbie niższej, jeden z deputowanych wyraził nadzieję, że

wyspa Hainan zostanie zajęta „w jak najszybszym terminie”.

Minister marynarki, admirał Yonai interpelację te pozostawił bez odpowiedzi.

W czasie tego samego posiedzenia jeden z posłów, chcąc sprządzić krążącą w kołach politycznych Tokio

pogłoskę, według której rząd japoński zdecydował w zasadzie obsadzić wyspy Hainan, zapytał admirała Yonai, czy istnieje

projekt utworzenia bazy morskiej w Chinach południowych.

Według komunikatu Agencji Domei minister miał odpowiedzieć, że „w chwili obecnej nie mamy zamiaru tworzenia baz flotowych na kontynencie chińskim”.

Obrady sejmowej Komisji budżetowej.

(Dalszy ciąg ze strony 1-szej).
bezsprzecznie część winy. Jedynym usprawiedliwieniem może być tylko to, że i człowiek o tysiącrotnie większej sile autorytetu stwierdzał przed 9-ciu laty, że tego samego zagadnienia się opanował. W sprawie wydatków personalnych w budżecie Państwa — biję na alarm. Moji następcy staną za kilka lat przed piekielnym problemem, jeżeli tempo wydatków sumarycznych na cele personalne nie zostanie złamane.

Rozwiązanie problemu widzę w realizacji tych zasad, które wypowiedział przy dyskusji nad budżetem skarbu p. pos. Barański. Ustawa z r. 1934 winna być znolizowana.

Rozpiętość poborów już zmniejszona bardzo znacznie, winna być jeszcze bardziej zmniejszona. Podatek dochodowy winien być przywrócony. Podatek specjalny, winien w przyszłości zniknąć całkowicie.

Nie idziemy bezbronni na spotkanie przyszłego roku gospodarczego.

Posłamy pewne elementy apropracji naszego gospodarstwa społecznego:

1) Nowy plan inwestycyjny, który omawiać będziemy niebawem na komisji specjalnej.

2) Odbudowa płynności na rynku pieniężnym dokonywa się szybko. — Polityka nasza nie ulega jakimś zasadniczym przeobrażeniom czy zamianom w tej dziedzinie. Zarówno Ministerstwo Skarbu, jak też i prezes i Rada Banku Polskiego uznali, że

nadszedł właściwy moment dla zatwierdzenia nowego, na długą metę obliczonego planu działania Banku.

Egzamin opanowania trudnej sytuacji pieniężnej zdany dwukrotnie w ciągu roku 1938 — zarówno przez instytucje kredytowe jak i kasy skarbowe, które w tym okresie ułatwiały upłynnienie instytucji finansowych — wykazał, że

reforma statutu Banku Polskiego dojrzała do realizacji i może być przeprowadzona bez obawy o nadużycie jej w celach obcych zadaniom instytucji emisyjnej.

3) W zakresie zarówno bilansu handlowego jak i bilansu płatniczego nastąpiła pewna poprawa w ostatnim kwartale, jednak nie należy tej poprawy przeceniać. Ale doprowadzenie pewnej sumy gotówki do gospodarstwa polskiego przez likwidację aktywów płynnych, ulokowanych za granicą, powiększenie możliwości eksportowych rolnictwa w szeregu umów handlowych oraz produkcji Śląska Zaolziańskiego, wzmocniło nasze gospodarstwo i ponownie upłynniło rynek pieniężny.

4) Zasadniczy program w zakresie rolniczym jest panom znany, gdy był kilkakrotnie reformowany. Rekapituluję go jak gdyby telegraficznie:

a) najszerszy rozmiar przyjęły prace agrarne Ministerstwa Rolnictwa oraz funduszu obrotowego reformy rolnej i Państwowego Banku Rolnego.

b) W ciąższym zakresie realizowana jest sprawa ułatwienia zbytu płodów rolnych w kraju i za granicą.

c) W traktatach handlowych, w układach specjalnych gospodarczo-finansowych, sprawy rolnictwa są stawiane na miejscu nadrzędnym (np. układ niemiecko-polski).

d) Wobec potęgających się trudności w zbyciu zboża, a w szczególności żyta na międzynarodowych rynkach, rząd współdziała w realizacji programu bardziej rentownych produkcji.

e) Jednym z najtrudniejszych zagadnień jest sprawa odbudowy kredytu rolniczego, zapowiadany wnioskiem poselskim, o odwołanie akcji od dłużeniowej, minister skarbu w ustalonej w tezach poselskich formie, jest przeciwny. Natomiast niezależnie od rozwoju kredytów krótkoterminowych, przekazany został Radzie Ministrów

wstępny projekt Skarbu, co do uruchomienia nowych kredytów długoterminowych nisko oprocentowanych

dla średniego i drobnego rolnictwa. f) Wreszcie najwięcej wysiłku skoncentrowano w roku bieżącym na sprawach ułatwienia opłacalności produkcji, zarówno hodowlanej jak i zbożowej.

Stały, stopniowy rozwój sił gospodarczych, nie szukanie efektywnych, cudownych rozwiązań, które tak często

Warszawa, 9. 2. (PAT) Sejmowa Komisja budżetowa wysłuchała na wczorajszym posiedzeniu referatu sprawozdawcy generalnego budżetu pos. Sowińskiego. Na wstępie sprawozdawca przedstawia po krótko przebieg koniunktury gospodarczej świata z uwzględnieniem koniunktury w Polsce, zaznaczając, że wprawdzie rok 1938 nie przyniósł u nas załamania się koniunktury, ale

tempo wzrostu ożywienia gospodarczego uległo osłabieniu.

W dalszym ciągu pos. Sowiński omówił projekt ustawy skarbowej, który upoważnia ministra skarbu do wydatkowania sumy 2,523.795 tys. zł.

Po stronie dochodów przewiduje się w dochodach zwyczajnych i nad-

zwyczajnych kwotę 2,523.795 tys. zł., a więc okrążyło 32.000 zł. wyższą od przewidywanych wydatków. Budżet jest więc zrównoważony.

Z kolei referent omówił problem kolonizacyjny i eksportowy, podkreślając, iż

pilność rozwiązania zagadnienia kolonialnego dla Polski wysuwa się na plan pierwszy.

Przeludnienie kraju i rosnąca bieda zaostroża sprawę żydowską. W rozwiązaniu emigracyjnym widzimy właściwszą z niej wycisną.

Wreszcie sprawozdawca pos. Sowiński złożył następujące oświadczenie:

Na zakończenie pragnę zwrócić się do p. Wicepremiera z apelem, by u-

możliwił mi w imieniu członków Komisji budżetowej złożenie wniosku w sprawie poprawy bytu urzędników.

Wiem, że możliwości budżetowe są znikome. Równowaga budżetu, jak i jego realność, nie mogą być naruszone, a więc i wniosek mój obracać się może tylko w granicach najmniejszych sum.

Po sprawozdawcy generalnym zabrał głos p. Wicepremier i minister skarbu Kwiatkowski.

Pierwszy zabrał głos p. Lechnicki, który stwierdził, iż w obecnej dyskusji budżetowej jaskrawo przeciwstawiły się sobie wielokrotne potrzeby polskich a skramność obecnych możliwości. — Wydaje się jednak wskazane nawiązać do generalnej zasady, że jedyną drogą wyjścia jest dużo, dobrze i tanio produkować.

Pos. dr Pikusa podkreśla konieczność koordynacji działalności państwowej, zwłaszcza w dziedzinie gospodarczej.

Pos. Jaworski oświadcza, że pracownicy państwowi skupili swe nadzieje w tej komisji, ale od ostatniego posiedzenia po wypowiedzeniu ważkich słów przez wicemin. Grodyńskiego

nastąpiło rozczarowanie.

Jeszcze iskierka nadziei istniała, że przy generalnym sprawozdaniu świat pracy usłyszy jakieś słowo zapowiedzi. Niestety dzisiaj i ta

nadzieja prysnęła.

I świat pracy musi spełnić smutny obrzęd pogrzebu tych wszystkich swoich wniosków, zmierzających do poprawy bytu. Muszę oświadczyć, że przyszedł czas, iż sprawa pracownicza musi znaleźć trochę więcej zrozumienia. I należałoby śmiało postanowieniem usunąć krzywdę, którą rzuciła ostatnia ustawa uposażenia, która krzywdzi najniższych pracowników na rzecz najlepiej płatnych.

Pos. Bodzanowski prosi p. Wicepremiera o życzliwe poparcie jego wniosku o podniesienie etatów nauczycielskich do 4000.

Po przemówieniu pos. Filipskiego zabrał głos p. min. roln. Poniatowski.

Warszawa, 9. 2. (PAT) Po przerwie obiadowej sprawozdawca generalny pos. Sowiński, po krótkich wywodach zgłosił poprawkę do ustawy skarbowej uzgodnione z rządem.

POPRAWKI I REZOLUCJE.

Przy trzecim czytaniu zostały przyjęte szereg poprawek, m. in. przyjęta została poprawka p. Stahla, żeby zwiększyć o 300.000 zł. wydatki na wyznaczenie katolickie, oraz druga poprawka, podwyższająca o 100.000 zł. wydatki w paragrafie „szkolnictwo wyższe i nauka”.

Następnie przystąpiono do głosowania rezolucji, przy czym przyjęto m. in. rezolucję p. Stahla, wzywającą rząd:

1) do rozpatrzenia sytuacji materialnej nauczycielstwa w duchu jej poprawy, w szczególności gdy chodzi o uposażenia grupy II-tej.

2) Do uwzględnienia potrzeb budownictwa szkolnego przy inwestycjach z funduszy państwowych.

3) Do powiększenia w przyszłym preliminarzu kredytów Ministerstwa Oświaty działu „szkolnictwo”.

4) Do powiększenia w przyszłym preliminarzu kredytów na oświatę pozaszkolną i wychowanie fizyczne młodzieży.

5) Do rozważenia układu budżetu, w szczególności: a) zagadnienia rozbicia działu „szkolnictwo ogólnokształcące” na dwa odrębne działy: szkolnictwa powszechnego i średniego, b) włączenia do preliminarza budżetów terytorialnych poszczególnych kuratoriów, c) zaniechania osobnych pozycji t. zw. budżetu nadzwyczajnego w preliminarzu.

6) do rewizji ustawowej i uporządkowania sprawy opłat szkolnych w oparciu o przepisy ustawy konstytucyjnej.

Dzisiaj kino

EMPIRE

Najwybitniejsze kino w Polsce ubiegają się o możliwość wyświetlenia najnow., reprezentacyjnego arcydzieła obecnego sezonu
p. t. **POLA ELIZEJSKIE**
W gł. roli genialny aktor, autor i reżyser SACHA GUITRY.
Pocz. sean. godz. 3—, 5.15, 7.30, 9.40. Karty i wolne bilety do odwołania nieważne.

Ostre zarządzenia władz irlandzkich przeciw terrorystom.

Londyn, 9. 2. (PAT) Premier de Valera, przemawiając wczoraj w senacie Wolnego Państwa irlandzkiego, zakomunikował, iż w dniu dzisiejszym proponuje sejmowi przyjęcie specjalnych postanowień, niezbędnych dla utrzymania przez rząd autorytetu i porządku. Zarządzenia te skierowane są przeciwko t. zw. irlandzkiej armii republikańskiej, organizacji rewolucyjnej, która w ostatnich dniach zaznaczyła swoje istnienie przez organizowanie zamachów bombowych w W. Brytani.

O ile projektowane przez rząd zarządzenia zostaną przez sejm przyjęte, to w rzeczywistości

wszelka działalność irlandzkiej

armii republikańskiej będzie niemożliwa.

Z tego też względu większość działaczy tej organizacji od razu wczoraj wieczorem się skryła.

Zarządzenia te przewidują, że

każdy może być aresztowany na podstawie jedynie podejrzenia policji,

iż zamierza dokonać występku karnego. Możliwe jest też na podstawie tej ustawy prowadzenie śledztwa bez precyzowania oskarżenia i po trzech tygodniach więzienia śledczego stawienia przed specjalny trybunał wojskowy, który może nawet wydać wyrok śmierci.

Anglia uzna rząd gen. Franco.

Paryż, 9. 2. (PAT) Korespondent londyński „Le Jour” donosi, że od 48 godzin toczy się

ożywiona wymiana poglądów pomiędzy Londynem a Burgos.

W sprawie tej brytyjskie koła rządowe zachowują jak najściślejszą dyskrecję.

Gen. Franco miał jakoby wyjaśnić, że ewakuacja wojsk obcych rozpocznie się niezwłocznie po zakończeniu działań wojskowych i że rząd w Burgos czuwać będzie nad szybkim wykonaniem wydanych w tym celu zarządzeń. Franco potwierdził miał też zamiar niecierierowania żadnego ograniczenia suwerenności hiszpańskiej na mocy układów politycznych czy wojskowych, będących wynikiem wojny domowej. Poza tym powstaje odtąd kwestia udziału Francji i W. Brytani w dziele odbudowy Hiszpanii.

Korespondent podaje dalej, że rząd angielski uzależnił miał uznanie prawne rządu hiszpańskiego

skazane na niepowodzenie — oto jest właściwa metoda podejścia do wszystkich niemal dziedzin naszego życia gospodarczego.

5) W dziedzinie przemysłu, handlu i drobnego rzemiosła istnieje cały szereg spraw ważnych, częściowo spornych. W chwili obecnej idzie tylko o jeden szczegół w całym przekroju moich rozważań: mianowicie, czy rok 1939/40 został budżetowo oceniony prawidłowo, czy też został przeceniony lub niedoceniony. Z tego punktu widzenia wyjdę mi się, iż

można oczekiwać ponownie większego zatrudnienia, wyższej skali obrotów i dochodowości

bez obawy o zmianę tych naczelnych zasad, które ustalone są już od kilku lat. To samo odnosi się i do ruchu budowlanego, który w roku bieżącym przygotowuje się jak najbardziej starannie.

Czyż w tych stwierdzeniach chciał-

bym zaszczyć nową dawkę optymizmu na kretyt? Nie, ponownie stwierdzam, że rok nadchodzący może stworzyć nam szereg trudności. Obecny stan gospodarczy ma w szeregu elementów charakter

daleko zaawansowanej koniunktury.

Nie zmierną nawet do wyrównania wszelkiej wątpliwości i wszelkich zarzutów w zakresie polityki finansowej i gospodarczej Państwa, na które i ja patrzę z najwyższą dozą samokrytycyzmu, stwierdzam, że w danych okolicznościach

przedstawiony budżet jest nie tylko koniecznością państwową, ale jak mi się zdaje jedyną realną możliwością.

Dlatego proszę o przyjęcie go z poprawkami ustalonymi przez komisję w porozumieniu z rządem, w granicach jego uprawnień konstytucyjnych.

